

РЕШЕНИЕ

№ 8091

гр. София, 21.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7873** по описа за **2023** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на „Специализирана акушеро-гинекологична болница за активно лечение д-р Щерев“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], чрез адв. М. Ел-Т., срещу Решение № 2872/17.06.2023 г. по НАХД № 20231110201588/2023 г. на СРС, НО, 14-ти състав, с което е изменено Наказателно постановление /НП/ № НП-104/13.12.2022 г., издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна Агенция „Медицински надзор“ (ИАНН), е което на основание чл. 229, ал. 3 от Закона за здравето /ЗЗ/ на касатора е наложена имуществени санкция в размер на 500,00 /петстотин/ лева, за нарушение на чл. 2, ал. 1 от Наредба за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ /Наредбата/, като съдът е преквалифицирал нарушението, в такова по чл. 2, ал. 4 вр. ал. 1 от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ и го е потвърдил в останалата му част.

В касационната жалба са изложени доводи, че оспореното решение е постановено при неправилно приложение на материалния закон. Посочено е, че в процесното наказателно постановление липсват данни, от които да се установи каква е връзката между извършената консултация от анестезиолог преди хоспитализация на пациента и последващото лечение по клинична пътека № 4.2. На следващо място се оспорва и

обстоятелството, че клинична пътека № 4. 2 покрива разходи, свързани с консултация с анестезиолог преди хоспитализация. Сочи несъответствие между фактическите обстоятелства и правната квалификация относно допуснатото нарушение от една страна и неправилното приложение на санкционната норма от друга, с което е осъществено нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН. Алтернативно, излага съображения за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Моли се оспореното решение да бъде отменено, като и бъде отменено издаденото НП.

В съдебно заседание касаторът - „Специализирана акушеро-гинекологична болница за активно лечение д-р Щерев“ ЕООД, се представлява от адвокат А., който поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Не претендира разноси.

Ответникът – Изпълнителен директор на Изпълнителна Агенция „Медицински надзор“, в съдебно заседание се представлява от юрк. П., който оспорва касационната жалба и моли същата да бъде оставена без уважение. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор В., който счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София – град, I-ви касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил, че във връзка с постъпил сигнал в ИА „Медицински надзор“ със Заповед № РД-13-804/15.09.2022 г. е назначено извършването на проверка на лечебното заведение „Специализирана акушеро-гинекологична болница за активно лечение д-р Щ.“.

Установено е, че лечебното заведение е имало сключен с НЗОК Договор № 22-2489/25.02.2020 г. за оказване на болнична помощ по клинични пътеки и извършване на амбулаторни процедури. На 15.08.2022 г., лицето В. С. К., посетила медицински център „Репродуктивно здраве“ ООД, от където ѝ било издадено направление за хоспитализация/лечение по амбулаторни процедури. На 18.07.2022 г., в 08:21 ч., в „САГБАЛ д-р Щерев“ ЕООД, в отделение по гинекология, пациентът постъпил за хоспитализация, с диагноза „Спонтанен аборт. Инкомплетен аборт без усложнения“, по клинична пътека № 4.2 „Преждевременно прекъсване на бременността: при прекъсване на бременността над 13 г.“ Пациентът бил настанен за планова операция, като преди нея била извършена консултация с анестезиолог, който издал предоперативна епикриза. Към ИЗ № 2565/2022 г., бил съставен и Анестезиологичен лист, в който било отразено състоянието на пациента преди и след извършването на оперативната дейност.

При изписването на пациента от лечебното заведение на 20.07.2022 г., в 8:30 ч., му е издадена фактура № [ЕГН]/20.07.2022 г., със следните пера: „Пакет Стандарт към Преждевременно прекъсване на бременност от 14 до 26 г.с. за здравноосигурени пациенти“ - 990 лв.; и „Консултация с анестезиолог (преди хоспитализация)“ - 50 лв.

С оглед установеното при проверката и въз основа на представените документи от

„САГБАЛ д-р Щерев“ ЕООД срещу лечебното заведение е съставен АУАН № А-203/01.11.2022 г., в който било прието за установено, че лечебното заведение е изисвало и получило от пациента, заплащане на сума в размер на 50 /петдесет/ лева за предоставена от него услуга „Консултация с анестезиолог (преди хоспитализация)“, въпреки, че същата е гарантирана от бюджета на НЗОК - нарушение на чл. 2, ал. 1 от Наредба за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ.

При идентично описание на нарушението и правна квалификация, изпълнителният директор на ИАМН - С., издал оспореното наказателно постановление № НП-104/13.12.2022 г., с което на основание чл. 229, ал. 3 от ЗЗ за 2017 г. на „САГБАЛ д-р Щерев“ ЕООД била наложена имуществена санкция в размер на 500 лв.

При така установената фактическа обстановка СРС е приел, че визираното в наказателното постановление административно нарушение е безспорно установено, но случаят покрива хипотезата на чл. 2, ал. 4 вр. ал. 1 от Наредбата. По тези съображения съдът е изменил процесното НП по отношение основанията на административното наказание, като го е преквалифицирал от такова по чл. 2, ал. 1 от Наредбата, в такова по чл. 2, ал. 4 вр. ал. 1 от Наредбата и го е потвърдил в останалата му част.

Съдът намира обжалваното решение за валидно, допустимо и правилно.

В случая е безспорно установено, че пациентът В. С. К. е постъпил за хоспитализация, с диагноза „Спонтанен аборт. Инкомплетен аборт без усложнения“, по клинична пътека № 4.2 „Преждевременно прекъсване на бременността: при прекъсване на бременността над 13 г.“ и при изписването и на 20.07.2022 г. по издадената фактура № [ЕГН]/20.07.2022 г. е следвало да заплати услуга „Консултация с анестезиолог (преди хоспитализация)“, въпреки, че същата е гарантирана от бюджета на НЗОК.

Правилно СРС е направил извод, че консултацията с анестезиолог е част от извършването на преждевременно прекъсване на бременността, като пакет от здравните дейности, включени в КП № 4.2, като се е аргументирал с изведени стандартите за извършването на аборт по медицински показания в т. 3 от Наредбата и предвиденото изрично в т. 3.8 от цитираната наредба, че аборт по медицински показания, се извършва от лекар с призната специалност по АГ и лекар с призната специалност по анестезиология и интензивно лечение, а при необходимост и в присъствието на лекар - специалист по заболяването, дало основание за решението за аборт. В този смисъл, посоченото в НП административно нарушение се явява доказано по един безспорен начин и наведените в касационната жалба съображения се явяват неоснователни.

Като основание за ангажиране на отговорността на лечебното заведение, АНО е посочил разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Наредбата, като е наложил имуществена санкция на основание чл. 229, ал. 3 от Закона за здравето в размер на 500 лева.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредбата здравноосигурените лица в Република България имат право да получават медицинска помощ в обхвата на основния пакет от здравни дейности, гарантиран от бюджета на Националната здравноосигурителна каса (НЗОК), които им гарантират достъпно лечение в съответствие със стадия, развитието, тежестта и остротата на съответното заболяване.

Касационната инстанция споделя изводите на въззивния съд, че случаят покрива хипотезата на чл. 2, ал. 4 от Наредбата, според който лечебните заведения, сключили договор с НЗОК за оказване на медицинска помощ, не могат да определят цени и да изискват и приемат плащания/доплащания от задължително здравноосигурените лица

за предоставяната им медицинска помощ от пакета по ал. 1, за която лицата имат съответното направление, издадено по реда на тази наредба.

При служебната проверка, не се установиха невъзведени от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни. При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на спора претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна, като „Специализирана акушеро-гинекологична болница за активно лечение д-р Щерев“ ЕООД следва да бъде осъдена да заплати на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ сума в размер на 80 лв. на основание чл. 63д, ал. 1 ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното, Административен съд София-град, I-ви касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2872/17.06.2023 г. по НАХД № 20231110201588/2023 г. на СРС, НО, 14-ти състав.

ОСЪЖДА „Специализирана акушеро-гинекологична болница за активно лечение д-р Щерев“ ЕООД да заплати на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.